

Uveïtis is een verzamelnaam voor alle inwendige oogontstekingen en kan een uitgebreid scala aan klachten veroorzaken. Het is een ontsteking van het vaatvlies van het oog en kan zich met name aan de voorkant van het oog, in het midden of aan de achterkant van het oog afspelen. De uveïtis aan de voorkant van het oog is de meest voorkomende vorm. Dit levert vaak klachten op van vermindering van het gezichtsvermogen, gevoeligheid voor licht en roodheid en pijn van het oog. Een eenmalige uveïtis wordt meestal zonder verdere diagnostiek behandeld met druppels om het ontstekingsproces te onderdrukken. Bij een zich herhalende uveïtis start men gewoonlijk een uitgebreidere diagnostiek, zoals bloedonderzoek en röntgenfoto's.

Verschijnselen

Uveïtis is een ontsteking van het vaatvlies in het oog. Uveïtispatiënten klagen vaak over een vermindering van het gezichtsvermogen van één of beide ogen. Ze zien wazig, hebben last van zwarte vlekjes of slierten in het beeld. Een aantal patiënten kan het licht niet goed verdragen. Soms is het oog pijnlijk en rood. Uveïtis kan heel plotseling beginnen met een pijnlijk, rood oog of met geleidelijk waziger zien. Het kan in één oog voorkomen of afwisselend in één van beide ogen of in beide ogen tegelijkertijd. Bij kinderen kan een uveïtis ook optreden zonder dat zij daar last van hebben.

Verschillende vormen van uveïtis

Uveïtis wordt ingedeeld in drie vormen, afhankelijk van de plaats in het oog waar de ontsteking het hevigst is. Deze vormen zijn:

- Uveïtis anterior (aan de voorkant)
- Uveïtis intermedia (middenin)
- Uveïtis posterior (aan de achterkant)

Soms is het niet goed mogelijk onderscheid te maken. Er kan ook sprake zijn van een ontsteking in het hele oog (panuveïtis). Deze indeling is van belang omdat de verschillende vormen van uveïtis een verschillend beloop hebben. Het verloop bepaalt onder andere de keuze van de behandeling. Bij een uveïtis zijn de aangrenzende lagen, zoals netvlies en harde oogrok (sclera) soms ook betrokken bij de ontsteking.

Diagnose

Met een normaal oogheelkundig onderzoek kan de oogarts vaststellen of er sprake is van uveïtis. Bij dit onderzoek zullen de pupillen met oogdruppels verwijd worden. Dit veroorzaakt tijdelijk wazig zien. Het is vaak niet mogelijk bij dit eerste onderzoek vast te stellen wat de oorzaak is.

Verder onderzoek

Verder onderzoek kan bestaan uit bloedonderzoek en rontgenfotos. Soms wordt er ook oogvocht onderzocht. Dit wordt onder plaatselijke verdoving met een kleine naald uit het oog gehaald. Wanneer dit gebeurt krijgt u een tijdelijk oogverband.

Oorzaak

Uveitis is in veel gevallen een onderdeel van een algemeen ziekteproces. De oogontsteking is dan een onderdeel van de onderliggende aandoening. Om deze reden kan de oogarts u voor verder onderzoek verwijzen naar een andere specialist, zoals een internist of reumatoloog. Tegenwoordig is het steeds vaker mogelijk een oorzaak of mogelijk verband met andere aandoeningen op te sporen. Echter, dit lukt zeker niet in alle gevallen en in een aanzienlijk deel blijft de oorzaak onduidelijk.

Verloop

Alle vormen van uveitis kunnen leiden tot een tijdelijke of blijvende vermindering van het gezichtsvermogen. Uveitis kan zeer wisselend verlopen; het kan eenmalig optreden, maar ook langdurig aanwezig zijn met afwisselend rustige perioden en perioden waarin het ontstekingsproces toeneemt. De ontsteking kan verschillende delen van het oog beschadigen. De volgende problemen kunnen het gevolg zijn van uveitis: hoornvliesafwijkingen, staar (cataract), verhoogde oogboldruk (glaucoom) en netvlies schade.

Behandeling

De behandeling is vooral gericht op het voorkomen van schadelijke gevolgen van uveitis. Deze schade is soms onherstelbaar. Uveitis wordt in het algemeen met ontstekingsremmende middelen behandeld. Bij een bekende oorzaak kan een doelgerichte therapie worden voorgeschreven.

Corticosteroïden

Corticosteroïden zijn effectieve ontstekingsremmende medicijnen die bij uveïtispatiënten in verschillende sterktes en verschillende vormen (oogdruppels, tabletten of injecties) worden toegepast. Het is niet raadzaam plotseling met deze geneesmiddelen te stoppen, omdat de ontsteking hierdoor kan toenemen. Overleg in geval van bijwerkingen altijd eerst met uw oogarts. In de druppelvorm, zoals meestal toegepast in oogheelkunde, zijn de meest voorkomende bijwerkingen:

- Verhoging van de oogboldruk; de verhoging van de oogboldruk is meestal van tijdelijke aard en met medicijnen te verlagen.
- Staar (bij langdurig gebruik); mocht er onverhoopt staar ontstaan, dan is deze tegenwoordig goed te behandelen met een operatie.

De voordelen van het gebruik van corticosteroïden wegen op tegen de nadelen, omdat anders het gezichtsvermogen sterk kan worden aangetast.

Andere vormen van behandeling

Andere medicijnen die worden voorgeschreven zijn pupil verwijdende oogdruppels. Deze voorkomen verklevingen van de pupil met de lens en verlichten de pijn. Een hinderlijke bijwerking van pupil verwijdende druppels kan zijn dat het dichtbij zien wordt bemoeilijkt. Bij langdurig gebruik kan een goedkope (tijdelijke) leesbril een oplossing vormen. Als druppels onvoldoende helpen dan is het soms nodig een oogoperatie te verrichten of andere medicijnen voor te schrijven.

Controle

Om bij langdurige uveïtis complicaties tijdig op te sporen en te behandelen is regelmatige controle noodzakelijk. Tijdens deze controles is overleg tussen patiënt en oogarts over de behandeling van belang.